

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Головне управління Служби безпеки України у м. Києві та Київській області
Слідче управління

пр. Перемоги, 55/2, м. Київ, 03113, телефон (044) 281-57-04, факс (044) 253-63-02
www.ssu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001792

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

місто Київ

«29» листопада 2023 року

Слідча групи слідчих у кримінальному провадженні № 42023110000000180, ст. слідча в ОВС 1 відділу слідчого управління Головного управління СБ України у м. Києві та Київській області пані капітан юстиції Кременчуцька Ліана Олександрівна, розглянувши матеріали кримінального провадження № 42023110000000180, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 14.06.2023 за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особі у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст.ст. 111, 112, ст.ст. 276, 277, 278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Єфімова Олександра Анатолійовича,
15.09.1967 р.н., громадянина України,
уродженця м. Донецьк, проживаючого за
адресою: м. Донецьк, б-р. Шкільний, буд. 16,
кв. 144,

про те, що він підозрюється участі у терористичній організації, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, російська федерація (далі – РФ) та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року

про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН;

№ 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави, застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української

Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований РФ 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим (далі – АР Крим), м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до вимог ч. 1, ч. 2 ст. 2 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року про захист жертв війни» від 03.07.1954 (далі – Конвенція), ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни. Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно ч. 1 ст. 4 зазначеної Конвенції, особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ч. 1, ч. 2, ч. 3 ст. 6 зазначеної Конвенції, вона повинна

застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у статті 2-й цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупованій території застосування цієї Конвенції припиняється через рік після загального припинення бойових дій.

Відповідно до ч. 1 ст. 16 зазначеної Конвенції, поранені та хворі, а також інваліди та вагітні жінки перебувають під особливим захистом і користуються особливим шануванням.

Відповідно до ст. ст. 31-33 вказаної Конвенції забороняється, зокрема: пограбування; жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей; застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей. Жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються.

Відповідно до ст. ст. 146-147 Конвенції Високі Договірні Сторони зобов'язуються надати чинності будь-якому закону, необхідному для надання дієвих карних санкцій для осіб, які вчиняють, або наказують іншим учинити будь-яке серйозне порушення цієї Конвенції.

Кожна Висока Договірна Сторона зобов'язується розшукати осіб, яких обвинувачено у вчиненні або в наказі вчинити такі серйозні порушення, і представляють таких осіб, незалежно від їхнього громадянства, перед своїми судами. Вона може також, якщо вона вважає це потрібним, і відповідно до положень свого законодавства, передати таких осіб для судового процесу іншій заінтересованій Високій Договірній Стороні за умови, що така Висока Договірна Сторона не має доказів, які давали б підстави для обвинувачення таких осіб.

Кожна Висока Договірна Сторона вживає заходів, необхідних для припинення всіх дій, які суперечать положенням цієї Конвенції, крім серйозних порушень визначених наступною статтею.

За будь-яких обставин обвинувачені особи користуються перевагами гарантій належного судового процесу та захисту, що надають не менше переваг, ніж ті, що обумовлені статтею 105, і ті, що випливають з Женевської конвенції про поводження з військовополоненими від 12 серпня 1949 р.

Серйозні порушення, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричиняють великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне

ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Також, статтею 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року (протокол ратифіковано із заявою Указом Президії Верховної Ради УРСР N 7960-XI (7960-11) від 18.08.1989) (далі Додатковий протокол I до Женевських конвенцій) передбачено, що цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями. З метою здійснення цього захисту, на доповнення до інших застосовуваних норм міжнародного права, за всіх обставин слід додержувати таких норм.

Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Цивільні особи користуються захистом, передбаченим цим розділом, за винятком окремих випадків і на такий період, поки вони беруть безпосередню участь у воєнних діях.

Заборонено напади на цивільне населення або на окремих цивільних осіб у порядку репресалій.

Присутність або пересування цивільного населення або окремих цивільних осіб не повинні використовуватись для захисту певних пунктів або районів від воєнних дій, зокрема у спробах захистити воєнні об'єкти від нападу або прикрити воєнні дії, сприяти чи перешкодити їм. Сторони, що перебувають у конфлікті, не повинні направляти пересування цивільного населення або окремих цивільних осіб з метою спробувати захистити воєнні об'єкти від нападу чи прикрити воєнні операції.

Будь-яке порушення цих заборон не звільняє сторони, що перебувають у воєнному конфлікті, від їх правових зобов'язань щодо цивільного населення й цивільних осіб, у тому числі від зобов'язань вживати запобіжних заходів, передбачених у ст. 57 Додаткового протоколу I до Женевських конвенцій.

Крім того, ст. 75 Додаткового протоколу I до Женевських конвенцій встановлено, що тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Конвенціями (995_151, 995_152, 995_153, 995_154) або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поведуться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань,

національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб.

Заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.1) вбивство;

а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні;

а.3) тілесні покарання;

а.4) каліцтво;

б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі;

с) взяття заручників;

д) колективне покарання; і

е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Будь-яка особа, що піддається арешту, затриманню або інтернуванню за дії, пов'язані зі збройним конфліктом, має бути невідкладно проінформована зрозумілою їй мовою про причини вжиття таких заходів, за винятком випадків арешту або затримання за кримінальні правопорушення. Такі особи повинні бути звільнені у найкоротший строк і в будь-якому разі, як тільки обставини, що виправдовують арешт, затримання чи інтернування, стали недійсними.

Також, відповідно до ст. 85 Додаткового протоколу I до Женевських конвенцій, положення Конвенцій (995_151, 995_152, 995_153, 995_154), що стосуються припинення порушень і серйозних порушень, доповнені цим розділом, застосовуються щодо припинення порушень і серйозних порушень цього Протоколу.

Дії, що характеризуються в Конвенціях (995_151, 995_152, 995_153, 995_154) як серйозні порушення, є серйозними порушеннями цього Протоколу, якщо вони вчиняються проти осіб, які перебувають під владою супротивної сторони й користуються захистом статей 44, 45 і 73 цього Протоколу, або проти поранених, хворих та осіб, що потерпіли корабельну аварію, які належать до супротивної сторони й користуються захистом цього Протоколу, або проти медичного чи духовного персоналу, медичних формувань чи санітарно-транспортних засобів, що перебувають під контролем супротивної сторони й користуються захистом цього Протоколу.

На доповнення до серйозних порушень, визначених у статті 11, такі дії розглядаються як серйозні порушення цього Протоколу, коли вони вчиняються навмисне на порушення відповідних положень

цього Протоколу і є причиною смерті або серйозного тілесного пошкодження чи шкоди здоров'ю:

а) перетворення цивільного населення або окремих цивільних осіб на об'єкт нападу;

б) вчинення нападу невідомого характеру, що торкається цивільного населення або цивільних об'єктів, коли відомо, що такий напад стане причиною надмірних втрат життя, поранень серед цивільного населення або завдасть шкоди цивільним об'єктам, як це визначено в пунктах а.2, а.3 статті 57;

с) вчинення нападу на установки або споруди, що містять небезпечні сили, коли відомо, що такий напад стане причиною надмірних втрат життя, поранень серед цивільного населення або завдасть шкоди цивільним об'єктам, як це визначено в пунктах а.2, а.3 статті 57;

д) перетворення необоронних місцевостей і нейтральних зон на об'єкт нападу;

е) вчинення нападу на особу, коли відомо, що вона припинила брати участь у воєнних діях;

ф) віроломне використання на порушення статті 37 розпізнавальної емблеми Червоного Хреста, Червоного Півмісяця або Червоного Лева і Сонця, або інших захисних знаків, визнаних Конвенціями (995_151, 995_152, 995_153, 995_154) і цим Протоколом.

Статтею 6 Закону України «Про правонаступництво України» від 12 вересня 1991 року Україна підтверджує свої зобов'язання за міжнародними договорами, укладеними Українською РСР до проголошення незалежності України.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади РФ та службових осіб з числа керівництва збройних сил російської федерації (далі – зс РФ), досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умісел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які були розцінені представниками влади і зс РФ як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам РФ, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту РФ на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та ЗС РФ вирішили досягти шляхом розв'язання та ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців ЗС РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та РФ, створення і фінансування не передбачених законом збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної цілісності України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території РФ службові особи Генерального штабу Збройних Сил Російської федерації (далі – ГШ ЗС РФ), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб зс РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося досягнення військово-політичних цілей РФ, які, на думку співучасників, були прямо пов'язані з необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України та, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

Враховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та зс РФ серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи Чорноморського флоту Російської федерації (далі – чф РФ), це сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ зс РФ поряд з іншими елементами гібридної війни, а тому ведення гібридної війни проти України співучасники злочинного плану вирішили розпочати на території півострова Крим.

Для ефективної реалізації плану вирішено залучити військовослужбовців зс РФ, співробітників інших силових відомств РФ, представників влади, інших громадян РФ та України. Крім того, з цією ж метою, представниками влади РФ створено та озброєно іррегулярні незаконні збройні формування, озброєні банди та групи найманців, якими керували офіцери спецслужб і зс РФ.

Так, починаючи з 20 лютого 2014 року для реалізації вищезазначеного умислу, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії РФ території АР Крим і м. Севастополя, на територію суверенної держави Україна, а саме АР Крим і м. Севастополь, здійснено вторгнення військовим, морським та повітряним транспортом окремих підрозділів зс РФ.

У подальшому військовослужбовцями зс РФ здійснено захоплення

будівель центральних органів влади АР Крим та встановлено контроль над їхньою діяльністю з метою забезпечення прийняття вигідних та необхідних для РФ рішень. Крім того здійснено блокування автошляхів, захоплення аеропортів та транспортних підприємств, військових частин ЗС України, пошкодження та знищення військового майна, що має важливе оборонне значення для України.

Відтак всупереч міжнародному правопорядку, з нехтуванням державного суверенітету та територіальної цілісності України, починаючи з 20 лютого 2014 року, представниками влади РФ і службовими особами зс РФ розпочато збройне вторгнення регулярних військ РФ на територію України з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, та військової окупації території АР Крим і м. Севастополя.

Також представниками влади і зс РФ вчинялися дії щодо зміни меж території та державного кордону України на іншій території України.

Так, вказаними особами у березні – квітні 2014 року організовувалися та проводилися антиурядові протестні акції, найбільш масові з яких – у Луганській, Донецькій, Харківській, Дніпропетровській, Запорізькій, Миколаївській, Херсонській та Одеській областях з метою поширення сепаратистських проросійських гасел та здійснення силового захоплення адміністративних будівель органів державної влади для послідувочої організації незаконних референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

З метою гарантованого досягнення указаних цілей та створення видимості того, що в Україні триває внутрішній конфлікт, представники влади та зс РФ вирішили створити на її території терористичні організації, які поряд із основною функцією – здійснення терористичної діяльності, створювали враження діяльності в межах Донецької та Луганської областей опозиційних сил, які нібито від імені та за цілковитої підтримки місцевого населення відстоюють їх право на самовизначення та незалежність, що прямо суперечить Конституції України та нормам міжнародного права.

Так, під безпосереднім керівництвом та контролем невстановлених на цей час представників влади та зс РФ, 07 квітня 2014 року на території Донецької області України створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року на території Луганської області України – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Контроль та координація діяльності цих терористичних організацій, як і їх фінансове та матеріальне забезпечення, у тому числі зброєю, боєприпасами, військовою технікою, здійснюється представниками влади та зс РФ.

Основними завданнями учасників указаних терористичних організацій є насильницьке повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом застосування зброї, вчинення терористичних актів – здійснення вибухів, підпалів та інших дій, які

створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, загрозу заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Незаконні збройні формування терористичних організацій «ДНР» і «ЛНР», іррегулярні збройні формування РФ та військовослужбовці зс РФ чинять збройний опір Україні у відновленні територіальної цілісності та забезпеченні правопорядку, при цьому учасники політичного блоку вказаних терористичних організацій, за підтримки та сприяння представників влади РФ під виглядом органів державної влади, створили окупаційні адміністрації Російської федерації, які забезпечують подальшу окупацію та здійснюють управління вказаними територіями на місцевому рівні.

Вказані терористичні організації є стійкими, мають чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, а також розподіл функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно, з єдиним планом спільних злочинних дій.

На керівників блоків покладається керівництво, організація дій та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочину за допомогою керівників груп, що входять до складу вказаних блоків.

При цьому на керівників та учасників силового блоку покладається забезпечення стійкості терористичної організації шляхом вчинення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів і військовослужбовцями Збройних Сил України. У свою чергу представники політичного блоку організовують збір та отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації та осіб, лояльно налаштованих до їхньої діяльності, чим також забезпечують існування вказаної терористичної організації.

«ДНР» і «ЛНР» має стабільний склад лідерів вказаної терористичної організації, які підтримують між собою тісні стосунки, централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

Оскільки окупація АР Крим і м. Севастополя, частини Донецької і Луганської областей України не принесла бажаних результатів у вигляді встановлення впливу над політичними та економічними процесами в Україні, відмови України від співпраці з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації, та відмови від євроінтеграційного курсу розвитку країни, вищим політичним і військовим керівництвом РФ вирішено перейти до наступного етапу збройної агресії проти України, розв'язаної ще з лютого 2014 року, а саме до повномасштабного вторгнення на територію України із застосуванням зс та інших військових формувань РФ.

З листопада 2021 року представники влади та зс РФ, з метою підготовки до повномасштабного нападу на Україну, організували перекидання підрозділів зс та інших військових формувань РФ до кордонів України, що пояснювалося запланованими спільними російсько-білоруськими навчаннями «Союзна рішучість-2022», які розпочалися 10 лютого 2022 року.

Станом на 8 лютого 2022 року вздовж усього кордону з Україною з боку РФ, Республіки Білорусь та тимчасово окупованих територій України зосереджено 140 тис. військових РФ, включаючи повітряний та морський компонент.

З метою створення приводів для ескалації воєнного конфлікту і здійснення спроби виправдання своєї агресії перед громадянами російської федерації та світовою спільнотою, представниками влади та зс РФ розроблено окремий план, який передбачав вчинення дій, спрямованих на введення в оману і залякування громадян РФ та мешканців тимчасово окупованих територій України, а також вчинення провокацій, які полягали у імітації нападів і вогневих ударів, вчинених нібито підрозділами зс України по території РФ та тимчасово окупованим територіям України.

Одночасно із зазначеним передбачалося визнання керівництвом РФ «Донецької народної республіки» і «Луганської народної республіки» незалежними державами та отримання від них звернення з запитом про надання військової підтримки, яка викликана нібито агресією Збройних Сил України.

На виконання зазначених намірів, 15 лютого 2022 року Державна дума Російської федерації звернулася до Президента Російської федерації з проханням визнати незалежність «самопроголошених Донецької та Луганської народних республік».

18 лютого 2022 року керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей повідомлено про проведення евакуації місцевого населення тимчасово окупованих територій України до Ростовської області, що пояснювалося вигаданими застереженнями про те, що Збройні Сили України мають намір атакувати тимчасово окуповані території та здійснити їх силове повернення під контроль України.

19 лютого 2022 року вказаними особами було оголошено так звану загальну мобілізацію жителів тимчасово окупованих територій Донецької та Луганської областей.

21 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до Президента Російської федерації з проханням визнати незалежність так званих Донецької та Луганської народних республік.

В цей же день, Президент Російської федерації скликав позачергове засідання Ради безпеки Російської федерації, де обговорено питання щодо доцільності визнання незалежності Донецької та Луганської народних республік.

Службові особи з числа вищого керівництва РФ, які входять до складу Ради безпеки РФ, публічно підтримали звернення Державної думи РФ та заявили про необхідність визнання президентом РФ незалежності «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки».

Цього ж дня президент російської федерації підписав указ про визнання незалежності Донецької народної республіки та Луганської народної республіки.

22 лютого 2022 року президент російської федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані Державною думою та радою федерації РФ.

В цей же день президент російської федерації, реалізуючи злочинний план, з метою надання видимості законності дій по нападу на Україну, направив до ради федерації РФ звернення про використання збройних сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

23 лютого 2022 року керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей звернулися до президента російської федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих Донецької та Луганської народних республік.

24 лютого 2022 року о 05 годині президент російської федерації оголосив рішення про початок військової операції в Україні.

У подальшому, цього ж дня, збройними силами РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і зс РФ, віроломно здійснено пуски крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України та цивільним об'єктам, а також підрозділами зс та інших військових формувань РФ здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У період із 5 години 24 лютого 2022 року та до цього часу підрозділи зс та інших військових формувань РФ здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі та поранення понад 2 тисяч цивільних осіб, у тому числі жінок і дітей, знищення та пошкодження сотень цивільних об'єктів.

У зв'язку з цим, 24 лютого 2022 року Указом Президента України №64/2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» на території України введено воєнний стан, який у подальшому неодноразово продовжувався.

З метою протидії діяльності органів виконавчої влади України на території проведення антитерористичної операції, забезпечення стійкості «ДНР», розподілу функцій та обов'язків, які будуть покладені на учасників «ДНР», встановленню правила поведінки учасників «ДНР» та її структурних підрозділів, обов'язкові для виконання цих учасників під час вчинення терористичної діяльності, у квітні 2015 році особи (відносно яких є окремі кримінальні провадження), всупереч чинного законодавства України, на підставі постанови самопроголошеної «Народної Ради ДНР» прийнято «закон», який підписаний Головою «ДНР» за № 35-ІНС, згідно з яким створена система виконавчих органів влади «ДНР».

Пунктом 2 статті 9 вказаного «закону» встановлено, що система органів виконавчої влади т.зв. «ДНР» складається з т.зв. «міністерств ДНР».

Відповідно до ч. 1 ст. 11 вказаного «закону» від 24.04.2015 «Про систему виконавчих органів ДНР» т.зв. «Міністерство ДНР» є республіканським органом виконавчої влади т.зв. «ДНР», який реалізує державну політику і виконує функції щодо нормативного регулювання, контролю та нагляду в встановленій сфері діяльності, галузеве та міжгалузеве управління в найбільш важливих галузях і встановлених сферах діяльності, надання державних послуг та управління державним майном, а також координацію в встановлених випадках діяльність в цій сфері інших органів виконавчої влади т.зв. «ДНР».

Крім того, указом самопроголошеного «Голови ДНР» від 13.04.2023 № 119 Ю створено систему органів виконавчої влади, згідно з яким до складу органів виконавчої влади увійшло т.зв. «Міністерство економічного розвитку ДНР» та інші органи, представники якого сприяють діяльності терористичної організації т.зв. «ДНР».

Так, на початку червня 2018 року (точну дату та час встановити не виявилось за можливе), громадянин України Єфімов О.А. достовірно знаючи з розповсюджених у засобах масової інформації та мережі Інтернет повідомлень про проведення на території Донецької області України антитерористичної операції проти терористичної організації «ДНР», діючи з особистих політичних міркувань, корисливих мотивів, порушуючи вимоги ст. 17 Конституції України, вирішив взяти участь у терористичній організації «ДНР», шляхом вступу до її структурного підрозділу т.зв. «Міністерства економічного розвитку т.зв. «ДНР» (мовою оригіналу - «Министерства экономического развития Донецкой народной республики»), терористичної організації.

Реалізуючи вказаний умисел, Єфімов О.А., діючи за попередньою змовою разом з іншими особами, ініціював та надав згоду на своє призначення в т.зв. «Міністерство економічного розвитку «ДНР» на посаду «виконуючого обов'язки заступника Міністра економічного розвитку «ДНР» (мовою оригіналу - «Исполняющего обязанности заместителя Министра экономического развития Донецкой народной республики»)

3 червня 2018 року (більш точну дату та час встановити не можливо) Єфімов О.А. призначений на посаду «виконуючого обов'язки заступника Міністра економічного розвитку «ДНР», який відповідно до тимчасового основного закону (конституції) самопроголошеної «ДНР», є державним органом виконавчої влади вказаної терористичної організації «ДНР».

У подальшому, з червня 2018 по теперішній час Єфімов О.А., знаходячись у м. Донецьк в будинку т.зв. «Міністерства економічного розвитку «ДНР», розташованому за адресою: м. Донецьк, Куйбишевський район, проспект Богдана Хмельницького, будинок 102, достовірно знаючи, що т.зв. «Міністерство економічного розвитку «ДНР» діє в супереч Конституції України та нормативно-правових актів України, умисно, вчинює дії, направлені на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, а саме виконує вказівки учасників «ДНР» (відносно яких є окремі кримінальні провадження), спрямовані на функціонування структурного підрозділу терористичної

організації «ДНР» - «Міністерства економічного розвитку «ДНР» та виконання покладених на підрозділ функцій і обов'язків.

Перебуваючи на вказаній посаді, у період часу з червня 2018 року по теперішній час, громадянин України Єфімов О.А. виконує обов'язки, передбачені постановою т.зв. «Правління ДНР» від 10.10.2019 № 30-1 «Про затвердження Положення про Міністерство економічного розвитку Донецької Народної Республіки».

Згідно з п. I «Загальні положення» Постанови т.зв. Правління ДНР від 10.10.2019 № 30-1 «Про затвердження Положення про Міністерство економічного розвитку Донецької Народної Республіки» (мовою оригіналу – «Об утверждении Положения о Министерстве экономического развития Донецкой Народной Республики»):

1.1. Міністерство економічного розвитку Донецької Народної Республіки (далі - Міністерство) є республіканським органом виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері економічного розвитку.

1.2. Міністерство проводить державну політику та здійснює функції щодо нормативного правового регулювання, контролю та нагляду, галузеве та міжгалузеве управління, надання державних послуг та управління державним майном у сферах стратегічного планування економіки, захисту прав споживачів, закупівель за бюджетні кошти, державної статистики, державного матеріального резерву, республіканських програм, державно-приватного, муніципально-приватного партнерства, соціально-економічного розвитку, інвестиційної, інноваційної, зовнішньоекономічної (за винятком зовнішньої торгівлі), регуляторної політики, державної політики у сферах акредитації, розвитку підприємницької діяльності (підприємництва), у тому числі середнього та малого бізнесу (підприємництва), оцінки регулюючого впливу нормативних правових актів, інтелектуальної власності, правової охорони, використання та державної реєстрації результатів інтелектуальної діяльності - програм для електронних обчислювальних машин, баз даних, винаходів, корисних моделей, промислових зразків, топологій інтегральних мікросхем, у тому числі тих, що входять до складу єдиної технології, товарних знаків та знаків обслуговування, найменувань місць походження товарів (далі - встановлені сфери діяльності), а також координацію у встановлених випадках інших органів виконавчої влади та місцевого самоврядування Донецької Народної Республіки у встановлених сферах діяльності.

1.3. Міністерство підпорядковується Уряду Донецької Народної Республіки та відповідально перед ним за виконання доручених завдань.

1.4. Міністерство у своїй діяльності керується Конституцією Донецької Народної Республіки, законами Донецької Народної Республіки, нормативними правовими актами Глави Донецької Народної Республіки, Народної Ради Донецької Народної Республіки, Уряду Донецької Народної Республіки, іншими нормативними правовими актами Донецької Народної Республіки, а також цим Положенням.

1.5. Завдання, покладені на Міністерство, визначаються Урядом Донецької Народної Республіки відповідно до законодавства Донецької Народної

Республіки.

1.6. Міністерство у процесі виконання покладених завдань взаємодіє з органами законодавчої, виконавчої, судової влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями Донецької Народної Республіки.

1.7. Міністерство у межах своєї компетенції здійснює координацію та контроль діяльності наступних органів виконавчої влади, які перебувають у віданні Міністерства (далі - підвідомчі організації):

1.7.1. Головне управління статистики Донецької Народної Республіки;

1.7.2. Державний резервний фонд Донецької Народної Республіки;

1.7.3. Інспекція захисту прав споживачів Донецької Народної Республіки.

Законами, актами Глави Донецької Народної Республіки, Уряду Донецької Народної Республіки до наказу Міністерства можуть бути віднесені інші органи виконавчої влади, державні підприємства, організації, установи.

1.8. Міністерство є юридичною особою, має самостійний баланс, відповідні банківські та казначейські рахунки, що відкриваються у встановленому законодавством порядку, печатку із зображенням Державного Герба Донецької Народної Республіки та своїм найменуванням, інші печатки, а також необхідні штампи та бланки.

1.9. Міністерство здійснює повноваження головного розпорядника коштів Республіканського бюджету Донецької Республіки у межах своїх повноважень відповідно до чинного законодавства.

1.10. Фінансове забезпечення діяльності Міністерства провадиться за рахунок коштів Республіканського бюджету Донецької Народної Республіки.

1.11. Повне найменування Міністерства - **МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ДОНЕЦЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ.**

Скорочена назва Міністерства - **МІНЕКОНОМРОЗВИТКУ ДНР.**

1.12. Місцезнаходження Міністерства: проспект Богдана Хмельницького, будинок 102, місто Донецьк, 83015, Донецька Народна Республіка.

1.13. Офіційний сайт Міністерства – mer.govdnr.ru. Міністерство здійснює такі повноваження:

Пунктом п. II «Повноваження Міністерства» Постанови т.зв. Правління ДНР від 10.10.2019 № 30-1 «Про затвердження Положення про Міністерство економічного розвитку Донецької Народної Республіки» (мовою оригіналу – «Об утверждении Положения о Министерстве экономического развития Донецкой Народной Республики» зазначено, що Міністерство:

2.1. здійснює від імені Донецької Народної Республіки управління та виконує функції щодо нормативного правового регулювання у встановлених сферах діяльності;

2.2. бере участь у розробці та реалізації державної політики у сфері соціально-економічного розвитку та іншої державної політики у встановлених сферах діяльності;

2.3. сприяє реалізації пріоритетних напрямів соціально-економічного розвитку адміністративно-територіальних одиниць,

2.4. забезпечує реалізацію єдиної державної політики та здійснює

методичне забезпечення функціонування системи стратегічного планування на території Донецької Народної Республіки.

2.5. здійснює розробку документів стратегічного планування, моніторинг та контроль реалізації документів стратегічного планування, розробником яких є міністерство;

2.6. бере участь у прогнозуванні соціально-економічного розвитку Донецької Народної Республіки, розробленні та реалізації програм соціально-економічного розвитку Донецької Народної Республіки та інших республіканських програм;

2.7. реалізує державну політику у сфері підтримки та розвитку підприємництва, сприяє розвитку суб'єктів господарської діяльності;

2.8 здійснює нормативне правове регулювання сфери правової охорони програм для електронних обчислювальних машин, баз даних, винаходів, корисних моделей, промислових зразків, топологій інтегральних мікросхем, у тому числі тих, що входять до складу єдиної технології, товарних знаків та знаків обслуговування, найменувань місць походження товарів;

2.9. здійснює реєстрацію результатів інтелектуальної діяльності та засобів індивідуалізації - програм для електронних обчислювальних машин, баз даних, винаходів, корисних моделей, промислових зразків, топологій інтегральних мікросхем, у тому числі тих, що входять до складу єдиної технології, товарних знаків та знаків обслуговування, найменувань місць походження товарів, а також ведення відповідних реєстрів результатів інтелектуальної діяльності та засобів індивідуалізації;

2.10. бере участь у розробці та реалізації державної політики щодо розвитку державно-приватного, муніципально-приватного партнерства;

2.11. бере участь у розробці державної політики у сфері інвестиційної та інноваційної діяльності;

2.12. сприяє розвитку експортно-імпортних операцій;

2.13. сприяє розвитку економічного та інвестиційного потенціалу

Донецької Народної Республіки;

2.14. розробляє проекти нормативних правових актів у встановлених сферах діяльності для їх подання у встановленому порядку;

2.15. організує взаємодію Космосу з відповідними органами державної влади, органами місцевого самоврядування у встановлених сферах діяльності;

2.16. в межах своїх повноважень на підставі та на виконання

законодавства видає нормативні правові акти, організує та контролює їх виконання;

2.17. у межах компетенції здійснює контроль за виконанням законів та інших нормативних правових актів Донецької Народної Республіки;

2.18. виконує закони та інші нормативні правові акти Донецької Народної Республіки шляхом проведення конкретних заходів та організації роботи у підвідомчих організаціях;

2.19. бере участь у розробці пріоритетних напрямів соціально-економічного розвитку Донецької Народної Республіки;

2.20. у межах повноважень бере участь у виробленні державної

структурної та інвестиційної політики та заходах щодо її реалізації;

2.21. сприяє розвитку підприємництва, розробляє заходи щодо підтримки малого та середнього підприємництва (бізнесу);

2.22. здійснює погодження проектів регуляторних нормативних правових актів та проектів нормативних правових актів з питань державного нагляду, розробленими органами державної влади та місцевого самоврядування, проводить оцінку регулюючого впливу проектів нормативних правових актів;

2.23. здійснює ліцензування окремих видів господарської діяльності, у тому числі, формує та веде ліцензійні реєстри та надає зацікавленим особам інформацію з питань ліцензування, включаючи розміщення такої інформації на офіційному сайті Міністерства,

2.24. координує діяльність із формування державного матеріального резерву,

2.25. здійснює методичну та консультаційну діяльність з питань, що належать до повноважень Міністерства,

2.26. організовує, проводить та бере участь у семінарах, міжвідомчих нарадах, конференціях, круглих столах та інших заходах з питань, що належать до повноважень Міністерства,

2.27. готує доповідь про основні напрямки та результати діяльності Міністерства,

2.28. здійснює інші повноваження, передбачені нормативними правовими актами.

Відповідно до п. III «Функції Міністерства» Постанови т.зв. Правління ДНР від 10.10.2019 № 30-1 «Про затвердження Положення про Міністерство економічного розвитку Донецької Народної Республіки» (мовою оригіналу – «Об утверждении Положения о Министерстве экономического развития Донецкой Народной Республики»:

3.1. У сфері стратегічного планування та розвитку:

3.1.1. готує комплексні прогностичні та інформаційно-аналітичні матеріали, здійснює моніторинг та аналіз процесів, що відбуваються в економіці, бере участь у визначенні пріоритетів та напрямів, виявляє диспропорції розвитку економіки Донецької Народної Республіки та пропонує шляхи їх усунення;

3.1.2. здійснює підготовку періодичних інформаційно-аналітичних матеріалів про підсумки соціально-економічного розвитку Донецької Народної Республіки та про ключові проблеми, що стримують розвиток;

3.1.3. здійснює організаційне та інформаційно-аналітичне забезпечення проведення оцінки результативності діяльності органів виконавчої влади та місцевого самоврядування;

3.1.4. взаємодіє з Головним управлінням статистики Донецької Народної Республіки під час проведення державних статистичних спостережень;

3.1.5. визначає систему моніторингу та здійснює моніторинг основних соціально-економічних показників адміністративно-територіальних одиниць Донецької Народної Республіки для проведення комплексної оцінки розвитку територій;

3.1.6. аналізує основні тенденції, що складаються в економіці Донецької

Народної Республіки, її адміністративно-територіальних одиницях:

3.1.7. бере участь у розробці проектів республіканських програм, що в межах компетенції забезпечує їхнє виконання на території Донецької Народної Республіки;

3.1.8. погоджує проекти республіканських програм, розроблені органами виконавчої влади та місцевого самоврядування, здійснює аналіз реалізації республіканських програм, розробляє пропозиції щодо оптимізації чинних республіканських програм;

3.1.9. координує в межах компетенції діяльність органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування з питань розробки документів стратегічного планування, розробником яких є;

3.1.10. здійснює моніторинг та контроль за реалізацією документів стратегічного планування, а також оцінку результативності реалізації документів стратегічного планування, розробником яких є;

3.1.11. визначає спільно із заінтересованими органами державної влади основні засади та методи економічної політики, пріоритети економічного розвитку Донецької Народної Республіки та адміністративно-територіальних одиниць;

3.1.12. бере участь у розробці міждержавних програм

3.1.13. забезпечує розробку та аналіз реалізації стратегії соціально-економічного розвитку Донецької Народної Республіки, готує пропозиції щодо її коригування;

3.1.14. забезпечує в межах компетенції методичний супровід розробки та коригування, моніторингу та контролю за реалізацією документів стратегічного планування в Донецькій Народній Республіці;

3.1.15. за участю органів виконавчої влади, розробляє прогнози соціально-економічного розвитку;

3.1.16. здійснює облік документів стратегічного планування:

3.1.17. координує розробку стратегій соціально-економічного розвитку адміністративно-територіальних одиниць:

3.1.18. готує за участю органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування аналітичні звіти щодо реалізації документів стратегічного планування, розробником яких є;

3.1.19. погоджує в межах компетенції проекти документів територіального планування;

3.1.20. здійснює в межах компетенції, із залученням органів виконавчої влади, наукових, громадських та інших організацій, розроблення документів у сфері стратегічного планування Донецької Народної Республіки, координує діяльність в цій сфері;

3.1.21. готує та вносити в установленому порядку пропозиції Голови Донецької Народної Республіки та Уряду Донецької Народної Республіки з формування державної політики у сфері соціально-економічного розвитку.

3.2. У сфері розвитку секторів економіки:

3.2.1. разом із органами виконавчої розробляє заходи, створені для вирішення комплексних, галузевих та міжгалузевих проблем, забезпечення

ресурсозбереження, розвитку виробничої кооперації;

3.2.2. розробляє спільно з галузевими міністерствами пропозиції щодо основних напрямків промислової політики та формуванню оптимальної галузевої структури промисловості;

3.2.3. проводити комплексний аналіз секторів економіки у Донецькій Народній Республіці;

3.2.4. бере участь у виробленні заходів щодо підвищення конкурентоспроможності вітчизняної продукції, підтримки суб'єктів промисловості Донецької Народної Республіки;

3.2.5. готує зведену інформацію про обсяги виробленої продукції суб'єктів господарювання агропромислового комплексу;

3.2.6. бере участь у розробці проектів науково-технічних програм розвитку секторів економіки;

3.2.7. здійснює моніторинг підприємств-виробників товарів народного споживання, сільськогосподарської продукції та продуктів її переробки;

3.2.8. проводити аналіз ресурсної бази для забезпечення потреб суб'єктів промисловості, секторів економіки;

3.2.9. здійснює аналіз стану та ємності ринку товарів, долі вітчизняної продукції в обсязі продажів на внутрішньому ринку з метою підтримки республіканських виробників товарів народного споживання, сільськогосподарської продукції та продуктів її переробки;

3.2.10. проводить аналіз динаміки зайнятості у галузях та секторах економіки;

3.2.11. у межах своїх повноважень сприяє розвитку галузей, секторів економіки та суб'єктів промисловості.

3.3. У сфері інвестиційно-інноваційної політики, державно-приватного та муніципально – приватного партнерства:

3.3.1. координує розробку та реалізацію державної інвестиційної та інноваційної політики, державно-приватного та муніципально-приватного партнерства на території Донецької Народної Республіки;

3.3.2. організує координацію органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування під час здійснення інвестиційної діяльності на території Донецької Народної Республіки;

3.3.3. здійснює аналіз процесів, що відбуваються у сфері інноваційної та інвестиційної діяльності, бере участь у визначенні пріоритетів напрямів їх розвитку;

3.3.4. у межах повноважень здійснює роботу з виконання рішень комісій, комітетів, координаційних рад та інших міжурядових органів з питань інвестиційної та інноваційної діяльності, державно-приватного та муніципально-приватного партнерства, що реалізуються на території Донецької Народної Республіки;

3.3.5. здійснює розробку та реалізацію заходів щодо розвитку інвестиційної та інноваційної діяльності, державно-приватного та муніципально-приватного партнерства з метою залучення вітчизняних та іноземних інвестицій, надання державної підтримки інвестиційної та

інноваційної діяльності на території Донецької Народної Республіки;

3.3.6. у випадках, визначених нормативними правовими актами, здійснює аналіз інвестиційних проектів Донецької Народної Республіки;

3.3.7. у межах повноважень здійснює контроль за реалізацією інвестиційних проектів;

3.3.8. проводить моніторинг реалізації великих інвестиційних проектів біля Донецької Народної Республіки;

3.3.9. забезпечує формування та супровід баз даних інвестиційних пропозицій (проектів), інвестиційних майданчиків;

3.3.10. бере участь у підготовці та розгляді інвестиційних угод;

3.3.11. здійснює розробку та узгодження нормативних правових актів у сфері інвестицій, державно-приватного та муніципально-приватного партнерства;

3.3.12. готує методичні та аналітичні матеріали у сфері інвестицій, інновацій, державно-приватного та муніципально-приватного партнерства;

3.3.13. розробляє заходи щодо формування та покращення інвестиційного клімату в Донецькій Народній Республіці;

3.3.14. бере участь у розробці інвестиційного паспорту Донецької Народної Республіки;

3.3.15. формує пропозиції щодо визначення пріоритетних напрямів інноваційної діяльності;

3.3.16. бере участь у розробці та погодженні республіканських програм розвитку інноваційної діяльності;

3.3.17. організує взаємодію наукових, науково-технічних, освітніх організацій, виробників продукції (робіт, послуг, технологій), зацікавлених у розвитку інноваційної діяльності;

3.3.18. сприяє розвитку об'єктів інноваційної інфраструктури на території Донецької Народної Республіки (технопарків, бізнес-інкубаторів, центрів трансферу технологій, фондів та інших);

3.3.19. ініціює та бере участь в організації спільно з іншими органами державної влади та місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, міжнародні торгово-промислові виставки, форуми, презентації, конференції та інші заходи в Донецькій республіці;

3.3.20. бере участь у проведенні аналізу інвестиційних проектів, фінансування яких планується здійснювати повністю або частково за рахунок коштів Республіканського бюджету Донецької Народної Республіки.

3.4. У сфері розвитку підприємницької діяльності (підприємництва), у тому числі середнього та малого бізнесу (підприємництва):

3.4.1. організовує роботу з реалізації державної політики у сфері регулювання підприємницької діяльності у Донецькій Народній Республіці;

3.4.2. сприяє діяльності громадських об'єднань та організацій, що виражають інтереси підприємницької спільноти у Донецькій Народній Республіці;

3.4.3. бере участь у організації міжрегіонального співробітництва просування продукції республіканських товаровиробників на зарубіжні ринки;

3.4.4. сприяє формуванню та розвитку системи фінансово-кредитної підтримки підприємництва;

3.4.5. виробляє напрямки та пріоритети розвитку підприємництва, пропозиції та рекомендації щодо впровадження нових форм, інструментів державної підтримки, у тому числі фінансової;

3.4.6. розробляє програмні заходи підтримки та розвитку підприємництва;

3.4.7. організує підготовку та випуск методичних матеріалів, інформаційних збірників, довідників, каталогів, брошур тощо;

3.4.8. проводить моніторинг ефективності діяльності органів місцевого самоврядування з питань розвитку малого та середнього підприємництва;

3.4.9. здійснює моніторинг та аналіз стану розвитку підприємництва у Донецькій Народній Республіці;

3.4.10. розробляє прогностичні показники розвитку підприємництва на території Донецької Народної Республіки на підставі аналізу фінансових, економічних, соціальних та інших показників для застосування ефективних заходів, спрямованих на створення сприятливих умов для розвитку підприємництва Донецької Народної Республіки;

3.4.11. бере участь у забезпеченні реалізації єдиної інформаційної політики з питань дозвільної системи у сфері господарської діяльності Донецької Народної Республіки;

3.4.12. сприяє створенню та підвищенню ефективності функціонування інфраструктури, підтримки підприємництва на території Донецької Народної Республіки.

3.5. У сфері зовнішньоекономічної діяльності:

3.5.1. проводить аналіз зовнішньоторговельного балансу, основних показників експорту та імпорту Донецької Народної Республіки;

3.5.2. проводить аналіз динаміки обсягів структури зовнішньої торгівлі Донецької Народної Республіки;

3.5.3. бере участь у забезпеченні проведення державної політики у сфері зовнішньоторговельної діяльності, стимулювання експорту, розширення та зміцнення зовнішньоторговельних зв'язків;

3.5.4. бере участь у розробці основних напрямів зовнішньоекономічного розвитку Донецької Народної Республіки у формуванні основних показників зовнішньої торгівлі, а також у межах своїх повноважень у вдосконаленні валютної та митно-тарифної політики;

3.5.5. у межах своєї компетенції, консультує та надає роз'яснення щодо порядку застосування законодавства у сфері зовнішньоекономічної діяльності;

3.5.6. бере участь у виробленні заходів щодо підтримки та захисту виробників Донецької Народної Республіки при здійсненні зовнішньоекономічної діяльності, вносить пропозиції для формування економічного середовища, що сприяє підвищенню ефективності зовнішньої торгівлі;

3.5.7. проводить аналіз стану та прогнозу розвитку зовнішніх ринків збуту, розробляє та реалізує заходи, спрямовані на встановлення довгострокових, стійких торгово-економічних відносин з іноземними партнерами;

3.5.8. готує аналітичні матеріали щодо стану зовнішньоекономічної діяльності, розвитку зовнішньоекономічних зв'язків Донецької Народної Республіки;

3.5.9. розробляє пропозиції щодо розширення та зміцнення зовнішньоторговельних зв'язків;

3.5.10. розробляє та реалізує комплекс заходів щодо забезпечення сприятливих умов для доступу на зовнішні ринки суб'єктів господарської діяльності Донецької Народної Республіки та сприяє розширенню різних форм зовнішньоекономічного співробітництва;

3.5.11. розробляє пропозиції щодо реалізації експортного потенціалу;

3.5.12. у межах своїх повноважень, бере участь у роботі комісій, робочих груп, що координують питання у сфері зовнішньоекономічної діяльності;

3.5.13. бере участь у заходах, пов'язаних із розробкою та реалізацією програм розширення експортно-імпортних операцій;

3.6. У сфері закупівель за бюджетні кошти та ціноутворення;

3.6.1. у межах повноважень розробляє та затверджує нормативні правові акти у сфері закупівель за бюджетні кошти;

3.6.2. забезпечує функціонування веб-порталу з питань закупівлі за бюджетні кошти;

3.6.3. здійснює збирання, аналіз, систематизацію інформації, узагальнення практики, здійснення закупівель за бюджетні кошти, формує аналітичну інформацію про стан сфери закупівель за бюджетні кошти;

3.6.4. організує навчання та підвищення кваліфікації фахівців у сфері здійснення закупівель за бюджетні кошти, а також проведення інформаційно-роз'яснювальних та консультаційних заходів, спрямованих на підвищення результативності та якості закупівель за бюджетні кошти;

3.6.5. взаємодіє з органами державної влади, контролюючими та правоохоронними органами з питань дотримання законодавства у сфері закупівель за бюджетні кошти;

3.6.6. визначає порядок проведення моніторингу закупівель за бюджетні кошти;

3.6.7. проводить моніторинг закупівель за бюджетні кошти з метою аналізу їх ефективності та належного дотримання законодавства у сфері закупівель за бюджетні кошти, веде реєстр закупівель за бюджетні кошти, у разі виявлення порушень законодавства у сфері закупівель за бюджетні кошти під час здійснення моніторингу закупівель – надає висновки з рекомендаціями щодо усунення та недопущення таких порушень;

3.6.8. здійснює взаємодію з правоохоронними та контролюючими органами щодо виявлення фактів порушення законодавства у сфері закупівель за бюджетні кошти, передає до правоохоронних та контролюючих органів інформацію про виявлені порушення;

3.6.9. бере участь у роботі міжвідомчих комісій, робочих груп, створених для здійснення регулювання закупівель за бюджетні кошти та ціноутворення;

3.6.10. організує проведення та бере участь у семінарах, нарадах, конференціях, круглих столах та інших заходах з питань закупівель за

бюджетні кошти та ціноутворення;

3.6.11. бере участь у розробці проектів нормативних правових актів відповідно до наданих повноважень у сфері ціноутворення;

3.6.12. погоджує проекти нормативних правових актів органів державної влади з питань ціноутворення;

3.6.13. у межах повноважень взаємодіє з органами місцевого самоврядування Донецької Народної Республіки з питань моніторингу та аналізу рівня цін на споживчому ринку;

3.6.14. бере участь у організації регулювання ціноутворення у сферах, що підлягають державному контролю;

3.6.15. визначає порядок проведення моніторингу цін;

3.6.16. проводить моніторинг вільних та регульованих цін у межах повноважень;

3.6.17. здійснює моніторинг та аналіз стану, тенденцій розвитку цінової ситуації на споживчому ринку товарів та послуг, індексу споживчих цін;

3.6.18. здійснює збір та узагальнення аналітичних матеріалів щодо динаміки рівня цін на споживчі товари, у тому числі в інших державах;

3.6.19. у випадках, передбачених законодавством, надає роз'яснення щодо порядку застосування нормативних правових актів у сфері закупівель за бюджетні кошти та ціноутворення;

3.7. У сфері розвитку адміністративно-територіальних одиниць та регіональної політики:

3.7.1. здійснює на території Донецької Народної Республіки реалізацію державної політики у сфері розвитку адміністративно-територіальних одиниць у межах компетенції міністерства;

3.7.2. реалізує державну політику, спрямовану на економічне зростання адміністративно-територіальних одиниць, сприяє комплексному соціально-економічному розвитку міст та сільських територій Донецької Народної Республіки;

3.7.3. затверджує форму та визначає порядок формування паспорта соціально-економічного розвитку Донецької Народної Республіки та адміністративно-територіальної одиниці Донецької Народної Республіки;

3.7.4. формує паспорт соціально-економічного розвитку Донецької Народної Республіки;

3.7.5. у межах своїх повноважень бере участь у розробці угоди щодо регіонального розвитку, у методичному забезпеченні діяльності органів виконавчої влади та місцевого самоврядування із залученням наукових та громадських організацій;

3.7.6. бере участь у розробці разом з іншими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування заходів щодо створення сприятливого економічного простору адміністративно-територіальних одиниць для всіх видів господарської діяльності;

3.7.7. проводить моніторинг показників соціально-економічного розвитку адміністративно-територіальних одиниць на підставі даних державної статистичної звітності та даних, наданих органами місцевого самоврядування;

3.7.8. проводить аналіз ресурсних можливостей адміністративно-територіальних одиниць, разом з іншими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, бере участь у виявленні шляхів та засобів активізації їх власного потенціалу з метою вирішення найважливіших соціально-економічних проблем;

3.7.9. у межах повноважень проводить оцінку ефективності діяльності органів місцевого самоврядування;

3.7.10. сприяє створенню форм підтримки та розвитку адміністративно-територіальних одиниць.

3.8. У сфері акредитації:

3.8.1 здійснює реалізацію функцій щодо вироблення державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері акредитації, у тому числі функції щодо формування республіканської системи акредитації;

3.8.2. видає нормативні правові акти та нормативні документи, що регулюють відносини у сфері акредитації в республіканській системі акредитації;

3.8.3. до створення республіканського органу з акредитації як самостійного органу виконавчої влади Донецької Народної Республіки здійснює його повноваження;

3.9. У сфері державної безпеки:

3.9.1. у межах повноважень бере участь у організації мобілізаційної підготовки та мобілізації відповідно до чинного законодавства;

3.9.2. бере участь у розробці нормативних правових з питань мобілізаційної підготовки, цивільної оборони, захисту населення та території від надзвичайних ситуацій природного та техногенного характеру;

3.9.3. у межах повноважень, у встановленому порядку здійснює планування та проведення заходів мобілізаційної підготовки;

3.9.4. забезпечує у межах своєї компетенції захист державної таємниці;

3.9.5. бере участь у межах компетенції в організації нагромадження стратегічних запасів матеріальних цінностей державного матеріального резерву, а також запасів матеріальних цінностей мобілізаційного резерву;

3.9.6. бере участь у підготовці, здійснює узгодження такими нагородами.

Відповідно до п. V «Організація діяльності Міністерства» Постанови т.зв. Правління ДНР від 10.10.2019 № 30-1 «Про затвердження Положення про Міністерство економічного розвитку Донецької Народної Республіки» (мовою оригіналу – «Об утверждении Положения о Министерстве экономического развития Донецкой Народной Республики»:

5.1. Міністерство очолює Міністр економічного розвитку Донецької Народної Республіки (далі - Міністр), який призначається на посаду та звільняється з посади Головою Донецької Народної Республіки на пропозицію Голови Уряду Донецької Народної Республіки.

5.2. Міністр має трьох заступників, зокрема Першого заступника.

Заступники Міністра призначаються на посаду та звільняються з посади Головою Уряду Донецької Народної Республіки за поданням Міністра.

5.3. Міністр представляє Міністерство при взаємодії з органами

законодавчої, виконавчої, судової влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями та громадянами.

5.4. При реалізації своїх повноважень Міністр:

5.4.1. керує діяльністю Міністерства;

5.4.2. бере участь у формуванні та контролює державну політику у встановлених сферах діяльності Міністерства;

5.4.3. погоджує та подає на розгляд Уряду Донецької Народної Республіки, розроблені Міністерством та підвідомчими організаціями проекти нормативних правових актів;

5.4.4. визначає пріоритети роботи Міністерства, підвідомчих організацій, затверджує плани Міністерства;

5.4.5. організує у Міністерстві захист державної таємниці та іншої інформації, доступ до якої обмежений;

5.4.6. за погодженням із заступником Голови Уряду Донецької Народної Республіки або Головою Уряду Донецької Народної Республіки затверджує структуру та штатний розпис Міністерства;

5.4.7. затверджує структуру, штатний розпис, кошторис підвідомчих організацій;

5.4.8. в установленому порядку, приймає на роботу та звільняє з роботи, призначає на посаду та звільняє з посади працівників Міністерства, крім заступників Міністра;

5.4.9. погоджує призначення на посаду та звільнення з посади заступників керівників підвідомчих організацій;

5.4.10. затверджує плани та приймає звіти про виконання планів робіт Міністерства та структурних підрозділів Міністерства;

5.4.11. призначає проведення службових перевірок та розслідувань щодо перевірки можливих порушень у діяльності співробітників Міністерства та підвідомчих організацій;

5.4.12. приймає рішення щодо проведення перевірки діяльності посадових осіб, структурних підрозділів Міністерства, підвідомчих організацій;

5.4.13. притягує до дисциплінарної відповідальності працівників Міністерства та керівників підвідомчих організацій;

5.4.14. погоджує службові відрядження та відпустки керівникам підвідомчих організацій;

5.4.15. бере участь у розгляді питань на засіданнях Уряду Донецької Народної Республіки;

5.4.16. проводить переговори та підписує міжнародні договори Донецької Народної Республіки в межах наданих повноважень;

5.4.17. вносить на розгляд Уряду Донецької Народної Республіки, Глави Донецької Народної Республіки подання про створення, реорганізацію, ліквідацію підвідомчих організацій, територіальних органів;

5.4.18. скликає та проводить наради з питань, що належать до компетенції Міністерства та підвідомчих організацій;

5.4.19. підписує накази, розпорядження, листи, інші документи Міністерства, відповідним наказом уповноважує на підписання листів, інших

документів працівників Міністерства;

5.4.20. розподіляє обов'язки між заступниками Міністра та іншими співробітниками Міністерства;

5.4.21. видає доручення на представництво Міністерства органів законодавчої, виконавчої, судової влади, місцевого самоврядування, перед підприємствами, установами, організаціями, а також на укладання підписання) від імені та в інтересах міністерства договорів (угод) та виконання інших дій;

5.4.22. укладає (підписує) від імені та на користь Міністерства договори (угоди);

5.4.23. проводить особистий прийом громадян, встановлює порядок особистого прийому громадян іншими посадовими особами Міністерства;

5.4.24. несе персональну відповідальність за виконання покладених на Міністерство завдань та функцій;

5.4.25. виконує інші функції визначені законодавством Донецької Народної Республіки.

5.5. У разі реалізації своїх повноважень Міністерство здійснює наступні функції:

5.5.1. підбір співробітників, формування у порядку кадрового резерву, організація підготовки, перепідготовки, підвищення кваліфікації співробітників, проходження практики та стажування в міністерстві іншими особами;

5.5.2. організація планово-фінансової роботи, раціональне використання фінансових та матеріальних ресурсів, забезпечення ведення бухгалтерського обліку;

5.5.3. здійснення нарахування та перерахування заробітної плати, інших виплат працівникам, встановлених податків, зборів, інших платежів;

5.5.4. складання та надання податкової, фінансової, статистичної та інших видів звітності;

5.5.5. забезпечення формування бюджетного запиту, кошторису Міністерства;

5.5.6. укладання договорів на придбання товарно-матеріальних цінностей, надання послуг, виконання робіт;

5.5.7. участь у суді позивачем, відповідачем, третьою особою;

5.5.8. організація ведення діловодства та архіву Міністерства;

5.5.9. здійснення заходів щодо створення інформаційних систем у міністерстві;

5.5.10. організація секретного діловодства та забезпечення виконання заходів режиму секретності у Міністерстві;

5.5.11. здійснення контролю за станом режиму секретності в підвідомчих організаціях;

5.5.12. розгляд скарг на ухвали у справах про адміністративні порушення, винесені підвідомчими організаціями;

5.5.13. здійснення контролю формування та виконання кошторисів підвідомчих організацій;

5.5.14. виконання інших функцій, передбачених нормативними5.6. У разі відсутності Міністра його обов'язки виконує перший заступник Міністра або один із заступників Міністра згідно з наказом міністра;

5.7. Для розроблення планів, програм, проектів нормативних правових актів за напрямками діяльності Міністерства та вирішення інших питань Міністерством можуть створюватися відповідні дорадчі, експертні, оперативні, координуючі робочі групи та комісії.

Склад та повноваження таких комісій, робочих груп та їх функції визначаються Міністром.

5.8. При Міністерстві можуть бути створені та провадити діяльність координаційні ради з питань, що віднесені до сфери діяльності Міністерства, Громадська рада, інші дорадчі, консультативні, експертні ради.

До роботи у таких радах на безоплатній основі можуть залучатися співробітники інших органів державної влади, місцевого самоврядування, громадських, наукових та освітніх організацій, суб'єктів господарювання, інших установ та організацій, а також фізичні особи.

Склад, повноваження рад та його функції визначаються у порядку встановленому Міністром.

5.9. Міністерство розглядає заяви, пропозиції, скарги громадян та юридичних осіб з питань, що належать до його повноважень.

5.10. Міністерство може видавати разом з іншими органами виконавчої влади Донецької Народної Республіки накази, розпорядження.

5.11. Положення про Міністерство затверджується Урядом Донецької Народної Республіки.

5.12. Гранична чисельність працівників та розмір асигнувань на утримання Міністерства встановлюється Урядом Донецької Народної Республіки.

5.13. Міністерство може мати геральдичний знак - емблему та прапор, що утворюються в установленому порядку.

5.14. В установленому порядку Міністерство може засновувати відомчі нагороди та здійснювати нагородження.

Крім того, 19 травня 2023 року Єфімов О.А., перебуваючи на посаді виконуючого обов'язки заступника Міністра економічного розвитку т.зв. «ДНР» під час участі в ранковій телепередачі на регіональному каналі окупаційної влади «ОПЛОТ ТВ» надав інтерв'ю ведучим щодо паспортизації та надання адміністративних послуг в т.зв. «ДНР».

В подальшому, 24 травня 2023 року, перебуваючи на вказаній посаді, Єфімов О.А., провів виїзний прийом в м. Торез Донецької області і відповів на питання місцевих жителів щодо діяльності багатофункціональних центрів, які входять в склад «Міністерства економічного розвитку» т.зв. «ДНР».

А також, 16 серпня 2023 року Єфімов О.А., перебуваючи на посаді виконуючого обов'язки заступника Міністра економічного розвитку т.зв. «ДНР» провів виїзний прийом громадян у м. Кіровське Донецької області на тему підтримки починаючих підприємств у т.зв. «ДНР».

Таким чином, Єфімов О.А. з моменту призначення на посаду «виконуючого обов'язки заступника Міністра економічного розвитку «ДНР» по

теперішній час, перебуваючи в м. Донецьку та інших населених пунктах на території тимчасово окупованої Донецької області, яка відповідно до Постанови Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» №254-VIII від 17.03.2015, є тимчасово окупованою територією України, вчиняв дії, направлені на участь у діяльності терористичної організації «ДНР», а саме вступив та перебував у складі «ДНР», створює умови для функціонування «ДНР», виконував вказівки інших учасників «ДНР», здійснює заходи встановлені злочинним планом організаторів «ДНР» (відносно яких є окремі кримінальні провадження), та на організаційне сприяння діяльності терористичної організації «ДНР», а саме надання учасникам «ДНР» наказів, розпоряджень, надавання доручень, проведення інструктажів, прийняття звітів про виконання тих чи інших дій, застосування заходів впливу щодо учасників терористичної організації за невиконання наказів і доручень або порушення встановлених правил поведінки учасниками «ДНР», підшукування нових членів терористичної організації.

Такими своїми умисними діями Єфімов О.А. вчинив дії, спрямовані на участь в діяльності терористичної організації, тобто злочин, передбачений ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Таким чином, громадянин України Єфімов Олександр Анатолійович 15.09.1967 р.н. підозрюється в участі у терористичній організації, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Ст. слідча в ОВС 1-го відділу слідчого управління
ГУ СБУ у м. Києві та Київській області
капітан юстиції

Ліана КРЕМЕНЧУЦЬКА

ПОГОДЖЕНО
Прокурор відділу
Київської обласної прокуратури
«29» 11 _____ 2023 року

Євген ЗАВІСТОВСЬКИЙ

На підставі ст. 277 КПК України підозрюваному роз'яснені його права як підозрюваного, а саме:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному

законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний

«___» год. «___» хвилин «___» _____ 2023 року

Повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив:

Ст. слідча в ОВС 1-го відділу слідчого управління
ГУ СБУ у м. Києві та Київській області
пані капітан юстиції

Ліана КРЕМЕНЧУЦЬКА